

sagt lader til, at den højtærede Minister gør. De Ændringer, Lovforslagene ere undergaaede i Landstinget, ere jo ikke faa og til Dels meget indgribende.

Jeg skal først omtale — som selvfølgelig er — de Ændringsforslag, som vedrøre det nu særlig under Forhandling værende Lovforslag. Naar nogle af disse Ændringsforslag — i alt Fald ved første Øjekast — se mere eller mindre uskyldige ud, er der andre, som det vistnok vil falde meget haardt at vinde et Flertal for i dette Ting. Af Ændringsforslagene er der først nogle, som gaa ud paa udtrykkelig at slaa fast, at de Skatter, som ved Lovforslaget overføres til Kommunerne, fremdeles vedblive at være Statsskatter. Det er jo indført, for at den eventuelle Lov ikke skal faa nogen Indflydelse i Retning af at give Landstinget et forandret Udseende. Det er noget, man vil komme til Forstaaelse om. Det har vel heller ikke fra først af været Meningen, at Lovforslagets Vedtagelse skulde give Landstinget en anden Sammensætning. En anden Sammensætning af Landstinget kunde være ganske overordentlig ønskelig; og forhaabentlig komme vi vel en Gang i Tiden til at give Landstinget en anden Sammensætning, men om det vil være ønskeligt at faa det store Hartkorn ombyttet med Storfabrikanterne og de store industridrivende, er jo et Spørgsmaal. Det kunde, set fra vort Standpunkt, vel blive saa noget nær Hip som Hap. Derfor antager jeg ikke, at det vil frembyde særlig Vanskelighed at komme ud over dette. Dernæst har man i Landstinget stillet Ændringsforslag, som skulle sikre, at Statstilskuddene udelukkende komme Hartkornsejerne til Gode. Der er foreslaaet en Ændring, hvorefter det Tilskud, Amtskommunerne faa, skal fradrages alene i den Sum, som udskrives paa Hartkornet, og at af det Tilskud, som Sognekommunerne faa, skal kun Bygningsafgiften fradrages, før Ligningsbeløbet fastsættes, mens det øvrige Statstilskud alene skal fradrages i Hartkornsskatterne. Det er ogsaa en Ændring, som det vel næppe vil volde store Vanskeligheder at komme til Rette om paa den ene eller den anden Maade. Det har jo været Meningen med Lovforslaget — og ogsaa Meningen med Forhandlingerne her i dette Ting — at Statstilskuddet ikke alene skulde komme Kommunerne til gode, men at det inden for Kommunerne skulde — i alt Fald i høj Grad komme Hartkornsejerne til gode, saa at der derved blev bødte paa den fra de allerfleste Sider anerkendte Uretfærdighed, der

ligger i den kommunale Hartkornbeskatning. Om Resultatet, hvis Forslaget paa dette Punkt blev affattet paa den Maade, hvorpaa det nu er ændret, vilde blive en stor Forskel, skal jeg lade være usagt, jeg tror ikke, at Forskellen vil blive saa overordentlig stor. Derimod kommer jeg nu til et Punkt, hvor det sikkert vil blive meget vanskeligere at komme til Enighed, nemlig de Regler, der ere indførte i Lovforslaget om Kommuneskatterne. Det er underligt, at man i en Lov som denne vil blande Kommuneskatteregler ind, og det er underligt, at dette Forslag har kunnet vinde den højtærede Finansministers Tilslutning. Det er underligt, at man vil blande dem ind i dette Lovforslag, da det jo i Virkeligheden er en helt ny Lov, som man derved vil koble sammen med denne Lov, og det er underligt, at den højtærede Finansminister allerede nu har kunnet give dette sin Tilsutning. Under første Behandling af dette Lovforslag for 2 Aar siden her i Tinget udtalte den højtærede Minister, som den Gang var Indenrigsminister, at han maatte meget fraraade, at man vilde blande de kommunale Skatteregler ind i dette Lovforslag, og ved 2den, eller det var maaske ved 3dje Behandling — jeg husker det ikke saa nøje — da der var stillet Forslag fra et meget lille Mindretal om at indblande kommunale Skatte-spørgsmaal i denne Lov, udtalte den højtærede Minister, at det jo var et Spørgsmaal, om det var rigtigt at tage dette med op paa denne Lov, men at han for sit Vedkommende ikke havde noget derimod, hvis Rigsdagen kunde blive enig derom. Jeg kan ikke se andet, end at Ministeren nu ved Behandlingen i Landstinget er gaaet et Stridt videre, idet han har sluttet sig til disse Ændringer, før Rigsdagen er bleven enig om dem. Jeg tror, at det vil være meget betænkeligt at blande Kommuneskattespørgsmaalet ind i denne Lov. Det er jo dog virkelig saa, at man her i Landet og i Rigsdagen nu i en Snes Aar eller maaske mere har arbejdet og kæmpet for en Forandring i vore Kommuneskatteregler, men at man aldrig har kunnet naa til Enighed derom, fordi der stadig, snart paa det ene snart paa det andet Punkt, har vist sig Uoverensstemmelser, som have været ganske uoverstigelige. Jeg tror da, at naar man virkelig vil have dette Lovforslag, som foreligger her, og det andet Lovforslag, naar det altsaa ikke er saaledes, at man nødig vil have det, vil dette være at spænde det en Klods om Benet, som efter al Rimelighed vil kunne bringe Loven til at strande. Har man ved saa mange